

Grunde, der fremsføres mod dem. Men jeg kan ikke undlade af de anførte Grunde at fraraade at stemme for Rødsættelser, som efter min Opfattelse ville faa de Virkninger, jeg nu har udvillet, og ikke den Virkning, som de ærede Forslagsstillere have erklæret, de tilsigte. Jeg har endnu kun nogle faa Ord at sige vedrørende en anden Klasse Positioner, nemlig de saakaldte Finansstolsafgifter. Hvad disse angaar, har jeg allerede udtalt min personlige Opfattelse ved dette Lovforslags første Behandling. Efter min Mening er det særlig Finanstolden paa Livsforbrødenheder af fremmed Oprindelse, som virker trykkende paa Befolkningen, og ikke mindst paa Småfolk, og jeg mener derfor, at hvis man vil gøre noget for at skaffe Folk bedre Livsbetingelser, saa skal man gøre det gennem Rødsættelser af disse Toldafgifter. Jeg staar paa ganske samme Standpunkt nu; men ligesom tidligere mener jeg, at selvfølgelig maa Statens Krav fordre, at saadanne Rødsættelser kompenseres; det er min Opfattelse, som jeg udtalte ved første Behandling, at den heldigste Kompensation vilde ske gennem en Formue- og Indtægtskat, men dette Spørgsmaal er jo ikke praktisk nu, fordi Regeringen har lagt denne Stat hen til Brug i et andet Hjem, og det vil næppe lykkes at faa den Ting forandret. Jeg vil derfor nøjes med at udtale, at jeg staar paa samme Standpunkt som tidligere i denne Henseende. Naar jeg i Udvalget ikke har stillet Forslag gaaende i Retning af Rødsættelser af Finanstoldafgifterne, saa er det altsaa ikke, fordi jeg ikke ønskede disse Rødsættelser — jeg har lagt mine Anskuelser tydeligt nok for Dagen ogsaa i Udvalget — men, fordi Kompensations-spørgsmaalet slet ikke er taget under Behandling i Udvalget; som udtalt i Betænkningen, har dette haft den Opfattelse, at Spørgsmaalet ikke ligger praktisk for. Under disse Omstændigheder har jeg ikke kunnet give mine Ønsker Udtryk i positive Forslag om Finanstoldrødsættelser. Jeg har nemlig ikke kunnet være med til enten at foreslaa eller stemme for en Indtægtsnedgang for Staten paa 5—6 Millioner Kroner uden tilsvarende Dækning ad anden Vej. Det vilde jeg heller ikke kunne være med til under andre Forhold, men allermindst nu, da vi leve under en Krise, fremkaldt ved, at dette Tings Flertal er af den Anskuelse, at Statskassen ikke har Raad til at anvende et Beløb af mindre end 200,000 Kroner til Forsvarsbevillinger. Efter min Mening er Forsvarsspørgsmaalet en af de vigtigste Opgaver for et Samfund, og jeg kan derfor kun drage den Slutning, at naar vi ere stillede saa slet i finansiel Henseende, at vi efter Tler-

tallets Mening ikke ere i Stand til at udrede den nævnte Sum til Forsvarsvæsenet — og jeg har ikke hørt andre Grunde til Forsvar for, at man har nægget disse militære Bevillinger end dem, at vi finansielt set ikke evne dem — saa kan jeg selvfølgelig ikke være med til at berøve Statskassen en Indtægt af $5\frac{1}{4}$ Mill. Kr. I den Retning har jeg allerede udtalt mig i Udvalget og i Betænkningen, og jeg gentager det her. Hermed kan jeg slutte, idet jeg altsaa tillader mig at anbefale ærede Medlemmer, som maatte se noget rimeligt i mine Grunde, at følge mig i de af mig stillede Endringsforslag. Af de Grunde, som jeg anførte, da jeg begyndte, nemlig at disse Endringsforslag ikke ere fremgaaede gennem en Udprøve af kritiske Indvendinger fra Modstanderes Side, saa indeholde de selvfølgelig endnu mindre et Ultimatum. De ere en ubehandlet Række Ønsker, som paa sine Steder indeholde Punkter, jeg maatte selv vilde være villig til at gøre Indrømmelser paa, hvis jeg hørte velbegrundede Indvendinger derimod. Det, jeg vil anmode om Tilslutning til, er altsaa ikke til en Fastsættelse af Tolden netop ved de og de bestemte Øre, men det er til den Retning, den hele Bestræbelse, som klinger gennem alle Forslagene, idet de ere Udtryk for den Anskuelse, at det danske Arbejde ikke bør svækkes men støttes fra Lovgivningsmagtens Side. Den Behandling, som Enkelthederne ikke have opnaaet i Folkestingsudvalget, og som det vilde være umuligt at søge Erstatning for her i Folketinget, vil jeg da haabe, at de ville faa senere i det andet Ting, og naar Loven maatte i forandret Skikkelse vender tilbage dertil og. Det, jeg altsaa selv stemmer for og ønsker Tilslutning til, er, at man i det hele bevarer den nuværende Toldbestyttelse, men paa enkelte Punkter indfører dels noget forhøjede Toldafgifter, som jeg nævnedes f. Eks. for Galanterivarer og lignende, og dels indfører ny Bestyttelsestoldafgifter f. Eks. for vor Mølleindustri. Endelig er der blandt mine Endringsforslag enkelte — jeg skal saaledes fremhæve Nr. 189 paa Afstemningslisten — som foreslaa Rødsættelser, idet de tilsigte at skaffe vore Smedere og Drejerhaandværkere af med den Ubillighed, hvorunder Regeringsforslaget har bragt dem — det er jo ogsaa af disse mindre Bedrifter, vi allesammen ere saa overordentlig venligtsindede mod — idet Regeringsforslaget paa den ene Side har formindsket Bestyttelsen for deres særdige Produkter, og paa den anden Side har givet dem en ny eller forøget Raastoftold paa udenlandske Træforter. Afstafelsen af denne sidste Told kan efter min Mening ikke komme